

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

לפני **כבוד השופט גיל אדלמן**

בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עוה"ד שירלי הדר

נגד

הנאשם **רן ברנס**
ע"י ב"כ עו"ד ירון בן יוסף ועו"ד רז אלמוזנינו

גזר דין

השתלשלות העניינים העובדתית

1. הנאשם, רן ברנס (להלן: הנאשם) הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של איומים (4 עבירות) - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); היזק לרכוש במזיד (4 עבירות) - לפי סעיף 452 לחוק; תקיפה סתם - בת זוג - לפי סעיף 382 (ב)(1) יחד עם סעיף 379 לחוק; תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג - לפי סעיף 382 (ג) יחד עם סעיף 380 לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המפרט שישה אירועי אלימות ואיומים, הנאשם ולי קרן היו בני זוג מזה כשנתיים וחצי (להלן: המתלוננת). למתלוננת שני ילדים קטינים (קטינה וקטין) מנישואיה הקודמים. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום המתוקן גר הנאשם בדירתו באילת (להלן: דירת הנאשם). עוד מתואר בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן, כי לפני יום 7.10.2023 ובמשך תקופת הקשר הזוגי שניהלה המתלוננת עם הנאשם, גרה יחד עם ילדיה הקטינים ביישוב נתיב העשרה. נוכח מלחמת "חרבות ברזל" והמצב הביטחוני ששרר ביישובי הנגב המערבי, עברה המתלוננת יחד עם ילדיה הקטינים, להתגורר עם הנאשם בדירתו. כשלושה שבועות לפני יום 30.1.2024 התערורר חשדו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו ומנהלת קשר רומנטי עם אחר (להלן: האחר).

אירוע אלימות מיום 6.1.2024

כתב האישום המתוקן מספר כי ביום 6.1.2024 בשעה 03:00 לערך, בדירת הנאשם, עת שכבו הנאשם והמתלוננת במיטתם, פנה הנאשם למתלוננת ואמר לה: "אני לא יכול אני חייב לראות את ההודעות שלך עם דור". למרות סירובה של המתלוננת להתיר לנאשם לעיין בטלפון הנייד

עמוד 1 מתוך 18

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

שלה, עמד הנאשם על בקשתו עד אשר המתלוננת התרצתה ומסרה לו את הטלפון הנייד שלה, והנאשם עיין במסרונים בינה לבין האחר. נוכח המסרונים שקרא, התרגז הנאשם, סרב להשיב למתלוננת את הטלפון הנייד שלה, עד אשר ניסתה לקחתו בכוח מידי. בתגובה נשך הנאשם את ידה של המתלוננת, דחף אותה על ארון, וכתוצאה מכך נפלו מדפי הארון על הרצפה. אז, מסר הנאשם למתלוננת את הטלפון הנייד שלה ואמר לה: "עכשיו את עפה מפה" והלך לסלון הדירה. נוכח התנהגותו של הנאשם, העירה המתלוננת את בנה הקטין, יצאה מדירת הנאשם עם ילדיה ושכרה חדר במלון "מגי'ק פאלאס" באילת (להלן: המלון).

7.1.2024 אירוע אלימות מיום

כתב האישום המתוקן מספר כי ביום 7.1.2024 בשעה 2:00 לערך, ניגש הנאשם למלון ופגש את המתלוננת מחוץ למלון, אז ביקש שוב לעיין במסרונים בינה לבין האחר בטלפון הנייד שלה, תוך שהשניים הולכים ברחוב הסמוך למלון. בתוך כך בעט הנאשם במתלוננת, הטיח את הטלפון הנייד שלה על רצפת הרחוב וירק על פניה. ביום למחרת, 8.1.2024, בשעות הבוקר, ניגשה המתלוננת עם בתה הקטינה לתקן את הנזק שנגרם למכשיר הנייד שלה כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ובשל שווי הנזק, רכשה טלפון נייד חדש בשווי 1,600 ₪ (להלן: הטלפון הנייד החדש).

20.1.2023 אירוע אלימות מיום

ביום 20.1.2024 בשעות אחר הצהריים, עת נסעו הנאשם והמתלוננת ברכבה מחוץ הדקל לדירת הנאשם, ובעוד המתלוננת נוהגת ברכבה, הלם הנאשם במסך מערכת המולטימדיה של הרכב וכתוצאה מכך נסדק המסך. בתוך כך הנאשם לגם מבקבוק בירה שאחז.

בשעה 17:50 לערך, באותו יום, התקשר הנאשם אל המתלוננת ובמשך 9 דקות גידף אותה ואיים עליה, באומרו בין היתר:

"יא בת זונה אני מזיין שלישיות לפניך יא בת זונה אני מזיין אותך אני מזיין אותך בתחת יא חתיכת שרמוטה את שרמוטה של ערבים אני בא לסולטנה יא בת זונה אני אזיין אותך אני אראה לך מאיפה הדג משתיך... את תערבי אותי? את תלכי עם דור גיגי? אני מזיין אותו ואותך ביחד יא בני שרמוטה אם אני לא מזיין אתכם. אם אני לא מביא אותו אחי. אם אני לא מביא את הפרצוף שלו על הברך שלי על המדרכה אני בן שרמוטה ולא קוראים לי רן ברנס. יא חתיכת בת זונה הלוואי ואת מקליטה אותי עכשיו הלוואי יא חתיכת זונה. בחיים אני לא אתן לך את התענוג, אני אשפיל אותך עד מוות, אני נקמן אחו- שרמוטה נקמן... אני אזיין אותך אחו- שרמוטה אני אזיין אותך חתיכת חרא... לכי תהיי שרמוטה שרמוטה שרמוטה של בר גיגי וכל הגיגי האלה כי את שרמוטה

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

ואת נועדת להיות זונה, באת לעולם להיות זונה זה מה שבאת חתיכת שרמוטה... אני אזיין אותך
 יא בת זונה אני אמרר לך את החיים אני אגמור אותך חיה...עאלק יושבת בחוף הדקל חושבת אני
 חבר שלה אני שם זין עלייך אני לא רואה אותך ממטר אני אתן לך למצוץ לי את הזין יא בת
 שרמוטה יא בת זונה. דור גיגי? אני אזיין אותך דור גיגי יא בת זונה וגם את הבן שרמוטה אני
 אזיין. את לא מכירה אותי אני דפוק בראש... אני אזיין אותך חזק אחו-שרמוטה אזיין אותך ואף
 צבא בעולם לא יעצור אותי יא חתיכת אפס התעסקת עם הבן אדם הלא נכון... מחר אני לא רוצה
 לראות אותך בעיר אני בא לסולטנה אני מזיין את אמא שלך יא בת זונה יא חתיכת אפס... טמבלית
 יושבת לי בבית הולכת עם דור גיגי? אני אראה לך מה זה ללכת עם דור גיגי. אני אראה לך מה זה
 ללכת עם דור גיגי חתיכת שרמוטה בת של זונה... אם אני רואה אותך אני שובר לך את הפנים יא
 בת זונה אותך ואת הבן שרמוטה הזה".

אירוע אלימות מיום 24.1.2024

ביום 21.1.2024 בשעה 22:39 לערך, במהלך שיחת טלפון שניהלו הנאשם והמתלוננת, איים
 הנאשם על המתלוננת שיפגע בה, בקטינים ובהוריה בכך שאמר לה:

"אני פשוט לא מאמין את יודעת? אני פשוט לא מאמין אני לא יודע בסוף אני אשב עלייך בכלא
 אני אזיין אותך יא בת זונה אני לא מאמין שאת מזלזלת לי בפנים פעם אחר פעם אני ארצח אותך
 יא בת זונה. אני ארצח אותך אני ארצח לך את הילדים אני ארצח את אמא שלך החולת נפש ואת
 אבא שלך הבן זונה אני ארצח אתכם יא בני זונות אני ארצח אותך את לא מבינה הבוקס הזה
 למסך והיריקות לפרצוף זה כלום מה שאני מסוגל לעשות לך. אני אכול שנאה אני רואה רצח
 בעניים אני בן אדם משוגע אני אזיין אותך יא בת זונה אני אגמור אותך אני אגמור אותך מעל פני
 האדמה את מזלזלת בי הפנים פעם אחר פעם. את לא מבינה עם מי את מתעסקת תהיי עוד כתבה
 בחדשות בערוץ שמונה בשעה שמונה אני אומר לך את תהיי, תהיי כזו בסוף. את רוצה להיות
 כזאת? את רוצה?... אני ארצח אותך אני לא רוצה להיות רוצח את תביאי אותי למצב הזה בסוף
 אני אומר לך... לא אני לא אנתק אותך אני אזיין אותך אני אשים לך את הברכיים על הפרצוף עד
 שאת לא תגידי את האמת אני אשב כל היום ואני אשתה עראק ואני אגמור אותך את לא מכירה
 אותי אני אגמור אותך את לא תהיי פה באילת ותזלזלי לי ככה בפרצוף אני רוצה לדעת את האמת
 ולמה עשית לי את זה מאחורי הגב עד שאני לא אדע את האמת את תסבלי ממני יום יום אני אומר
 לך".

אירוע האלימות בלילה שבין 25-26.1.2024

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

ביום 26.1.2024 בשעה 1:00 לערך, התקשר הנאשם למתלוננת, שאל היכן היא נמצאת, וכשהשיבה כי היא נמצאת בחדרה בבית המגורים "אקויה" השיב כי הוא מגיע אליה. הנאשם הגיע לחדרה של המתלוננת כשהוא בגילופין, ניגש למיטתה, ביקש שתזמין לו פיצה ושתשכב לידו. במהלך ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת, על רקע חשדו של הנאשם, חטף מידה של המתלוננת את הטלפון הנייד החדש שלה, והחל לקרוא מסרונים. בהמשך, קם הנאשם מהמיטה, השליך את הטלפון הנייד החדש על הרצפה, נטל את מכנסיו והחל להצליף באמצעותם בגופה של המתלוננת בעוד היא מנסה להתגונן מפניו באמצעות שמיכה, וכן הלם בה באגרופים.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמה למתלוננת חבלה בדמות נפיחות בראשה, ומסך הטלפון של המכשיר החדש, נסדק.

אירוע האלימות ביום 30.1.2024

ביום 30.1.2024 בשעות הלילה, בילו הנאשם והמתלוננת במסעדה בניסיון לגשר על המחלוקות ביניהם. עת נכנסו לרכבה של המתלוננת בתום הבילוי המשותף, החל הנאשם להלום ברכב ובמסך המולטימדיה של הרכב וכתוצאה מכך נחבל בידי. הנאשם החל לגדף את המתלוננת ולאיים עליה ואמר: "יא בת זונה יא בת שרמוטה אני אראה לך מה זה אני אגמור אותך", וירק לעברה. בהמשך לכך, בעוד המתלוננת נוהגת ברכבה כדי להוריד את הנאשם ליד רכבו, הלם בה הנאשם באגרוף לבית החזה.

עת הגיעו לרחבת החניה הסמוכה לדירת הנאשם, ביקשה המתלוננת שישב לה את הטלפון הנייד החדש שלה אולם הנאשם סרב, נטל את המפתחות לדירתה שבבית המגורים אקויה, שם שהתה אותה עת עם הקטינה, ועלה לדירתו. מספר דקות לאחר מכן, ירד הנאשם מדירתו, טיפס על רכבה של המתלוננת וגרם לכיפוף הפח של הרכב. הנאשם פתח את דלת הרכב ובתגובה נסה המתלוננת מפניו ונסעה מהמקום לבית המגורים אקויה.

משהבינה המתלוננת כי לא תוכל להיכנס לחדרה שכן הנאשם החזיק במפתחות, שבה לדירת הנאשם עם כלבה, והפצירה בו להשיב לה את המפתחות. בתגובה השיב לה הנאשם: "את תשני ברחוב" וטרק בפניה את הדלת. המתלוננת ירדה בחדר המדרגות והנאשם החל לדלוק אחריה עד שהשיגה, נצמד אליה, נטל את רצועת הכלב מידה, ועלה חזרה לדירתו. בחלוף כדקה, משהבחין הנאשם כי המתלוננת יוצאת מהבניין וממתינה למונית שהזמינה, ניגש אליה פעם נוספת ומשך אותה חזרה לדירתו, נעל את הדלת, הצמידה לקיר והחל לירוק בפניה, תוך כדי שהוא צועק: "אני אגמור אותך אני אזיין אותך"; "אני אדקור אותך". הנאשם לא חדל ממעשיו למרות כל תחנוני

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

המתלוננת שאמרה לו: "די רן הילדים הילדים" כשהיא צורחת וזעקותיה נשמעות מחוץ לדירת הנאשם.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות המטומות לאורך הזרוע הימנית וכן שריטות ופצע מדמם בידה.

3. תחילה, כפר הנאשם באשמתו אולם בהמשך, במסגרת הליך גישור שהתקיים ביום 13.11.2024, בטרם החל המשפט, הציגו הצדדים הסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות המפורטות לעיל.

בהסכמת הצדדים, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן; לא התגבשה הסכמה עונשית בין הצדדים.

4. הטיעונים לעונש נדחו מעת לעת, בין היתר לבקשת שירות המבחן וכן נוכח חוות דעת פרטית אותה ביקשה ההגנה להגיש. ביום 6.5.2025 נשמעו הטיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

5. ביום 26.2.2025 התקבל תסקיר שירות המבחן. התסקיר פרט את נתוניו האישיים והמשפחתיים של הנאשם ובחן את התייחסותו לעבירות בהן הורשע. שירות המבחן תאר את ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם, וציין כי הנאשם נטל אחריות מלאה על התנהגותו והביע צער רב על המצב אליו הגיע ועל הפגיעה במתלוננת. שירות המבחן העריך כי לאור ההליך הטיפולי האינטנסיבי שעבר הנאשם, והעדר כל קשר עם המתלוננת, הסיכון להישנות התנהגות בעלת אופי אלים כלפי המתלוננת וגם במערכות זוגיות עתידיות הצטמצם באופן משמעותי. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה שיקומית בדמות צו מבחן למשך חצי שנה, פיצוי כספי למתלוננת, מאסר מותנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

הראיות לעונש וטיעוני הצדדים

6. מטעם ההגנה העידה לעונש אימו של הנאשם, שושנה ברנס, אשר סיפרה כי בבעלות המשפחה מלון בעיר אילת משנת 2000, אותו מנהל הנאשם מאז נפתח במתכונת חדשה לפני כשנתיים. האם ציינה כי בנה הוא אדם נורמטיבי וכי מאז מעצרו היא ובעלה נאלצים לנהל את העסק במקומו ומתקשים בכך. עוד ציינה כי אם הנאשם לא ישוב לנהל את העסק כל עבודתם תרד לטמיון. ביחס לתחושתה בעקבות האירועים שהתרחשו אמרה האם: "זה נפל עלינו כמו רעם ביום בהיר. היה

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

לנו מאוד קשה עם זה, זה לא ילד כזה, הוא ילד נורמטיבי, בלי עבר פלילי, פשוט זה לא רן שלי. אני לא יודעת זה ממש קשה לעיכול".

7. מטעם ההגנה הוגש מכתב סיכום, שנערך על ידי אמיר זהר, פסיכולוג קליני אשר טיפל בנאשם בעבר, בשנת 2018, במסגרת טיפול זוגי עם אשתו, ולאחרונה פנה אליו הנאשם שוב לטיפול בעקבות האירועים שהתרחשו. במכתבו תאר זהר כי "הנאשם הורשע על רקע איומים אלימים כלפי בת זוג".¹ כן תאר את ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם במסגרת בית נועם ושירות המבחן. לשיטתו של זהר הנאשם סובל מהפרעה פוסט טראומטית, שלא אובחנה, הנעוצה בטראומה אותה חווה הנאשם במסגרת שירותו הצבאי. להערכתו, אירועי ה 7 באוקטובר והעובדה כי המתלוננת הגיעה מיישובי העוטף הגבירה אצל הנאשם את רמת המתח "וגרמה לכך שהאפשרות לתגובות אימפולסיביות ותוקפניות יגברו". עוד ציין כי הנאשם הבין את הבעייתיות שבהתנהגותו ולקח את מלוא האחריות על מעשיו. כיום יש בידו הכלים להימנע מסיטואציות דומות, ולא נשקפת ממנו מסוכנות.

8. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם ביחס לכל העבירות בהן הורשע הנאשם, הנע בין 14 עד 28 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, וביקשה להשית על הנאשם ענישה "ברף הבינוני-נמוך של המתחם", בדמות מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים ופיצוי משמעותי למתלוננת, אשר רכושה ניזוק ואף נאלצה ללון בבית מלון על מנת להגן על עצמה ועל ילדיה מפני זעמו וקנאתו של הנאשם.

התובעת טענה כי הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום הם זכותה של המתלוננת לשמירה על ביטחונה האישי, שלמות גופה ושלמות נפשה. לשיטת המאשימה, מידת הפגיעה של מעשי הנאשם בערכים המוגנים היא גבוהה, "הן בשל אופי המעשים והן בשל החזרתיות שלהם, על התקופה שהם מתפרשים". מדובר בפגיעה בגופה וברכוש של המתלוננת במספר הזדמנויות תוך שהנאשם "משליט טרור" ומנצל את תלותה של המתלוננת בו, עת פונתה עם ילדיה הקטינים מביתה נוכח אירועי המלחמה.

לשיטת המאשימה, נטילת האחריות והתחברותו של הנאשם למעשיו, כמפורט בתסקיר, אינה יכולה לפטור אותו מעונש ו"לא מוחקת את הסיוט שעברה המתלוננת במשך שלושה שבועות". המאשימה עתרה שלא לקבל את המלצת התסקיר, שכן לשירות המבחן ניתן המנדט להמליץ אך ורק ביחס לשיקום בעוד שעל בית המשפט לבחון את יתר הפרמטרים ושיקולי הענישה, לרבות ההגנה על המתלוננת ומתלוננות נוספות המעוזות לפנות למשטרה ולהגיש תלונה.

¹ הנאשם כאמור הורשע במספר עבירות איומים, היזק לרכוש במזיד, תקיפת בת זוג וכן תקיפת בת זוג אשר גרמה לחבלות.

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

המאשימה הגישה פסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

9. לשיטת ההגנה מתחמי הענישה במקרים דומים נעים בין מאסר מותנה ועד 14 חודשי מאסר בפועל, במקרים החמורים. עם זאת נוכח הנתונים שעלו בתסקיר שירות המבחן "יש כאן חובה על בית המשפט לסטות לקולא מהמתחמים שנקבעו". משכך עתרה ההגנה לאמץ את המלצת שירות המבחן כפי שבאה לידי ביטוי בתסקיר. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות נטען: "התסקיר מנתח, הפוסט טראומה, לחץ המלחמה, היא (המתלוננת – ג.א.) מגיעה מאזור מלחמה, הדחק והלחץ והסיטואציה שלא הוכחשה גם לא על ידה. בתקופה שהם היו ביחד היא הייתה כנראה בקשר עם אחר אילתי והכול התבסס על חשדות וראיות שראה במכשיר הסלולרי שלה וזרק אותו ולאחר מכן בנסיעה משותפת שוב ראה דבר כזה היה משהו על מסך המולטימדיה, אבל הפה שלו פה גדול, אבל כלב נובח לא נושך, מילים מפה עד לשנה הבאה ומיותרות".

הסניגור הדגיש את העובדה כי הנאשם שהה במעצר כחודשים, לראשונה בחייו, ועבר "מדלת לדלת" לבית נועם, שם טופל יותר משישה חודשים, בתנאי מעצר בית, וסיים את ההליך באופן מוצלח. עם חזרתו של הנאשם לאילת, המשיך הנאשם בהליך טיפולי פרטי וכן השתלב בקבוצה טיפולית מטעם שירות המבחן. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו כבר בחקירתו במשטרה, והודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן חסכה, בעיקר מהמתלוננת, התייצבות על דוכן העדים.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם אינו מצוי בקשר עם המתלוננת כבר מעת מעצרו וכי המתלוננת איננה חוששת ממנו, כעולה מהתסקיר, ואינה מתכוונת לחדש את הקשר עמו. נטען כי הנאשם, כבן 41, נעדר עבר פלילי, ניהל כל חייו אורח חיים יצרני ונורמטיבי, ובשנים האחרונות אף מנהל עסק מלונאי מצליח באילת.

אף ההגנה הגישה פסיקה מטעמה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

10. הנאשם בדברו האחרון אמר:

"האירוע הזה שורף אותי מבפנים, עברתי שנה קשה, לא האמנתי שיהיה לי עבר פלילי, האירוע הזה לימד אותי הרבה דברים על המשך החיים, אני לוקח אחריות מלאה על מה שעשיתי, מצטער על מה שעשיתי, בזכות האירוע יש לי את הכוחות והכלים להתמודד עם קשיים (בוכה) יש לי שני ילדים שאני רוצה לדאוג להם, יש לי עסק שאני רוצה לדאוג לו. אני קצת שמח שמהמקום הרע הזה יצא משהו טוב, למדתי המון על עצמי ומה שעשיתי אני מבטיח לעצמי שדבר כזה לעולם לא יקרה יותר. לא קל לי להעביר את אמא ואת הילדים שלי, לא קל לי מה שעשיתי גם כלפיה".

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

11. בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014)), יש לקבוע מתחם עונש יחיד לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, שכן מדובר במסכת עבריינית אחת, הקשורה באותה המתלוננת, שהתפרשה על פני תקופה של כ-20 ימים. אף הצדדים בטיעוניהם לא חלקו על כך.
12. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שמירה על שלמות גופה ונפשה של המתלוננת, וכן ההגנה על כבודה, בטחונה האישי וקניינה.
13. רבות הודגש בפסיקת בית המשפט העליון אודות החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות במשפחה; ראו למשל את רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.2021):
- "כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה – ואלימות בין בני זוג בפרט – על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה – וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף (ראו והשוו רע"פ 1884/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.3.2019))."
14. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא משמעותית. הנאשם, במסגרת יחסיו הזוגיים עם המתלוננת, איים עליה איומים קשים ברף חומרה גבוה, תקף אותה, נשך אותה, חבל בה, ופגע במזיד וכמעט באופן שיטתי, ברכושה - בטלפון הנייד שלה ובמערכת המולטימדיה ברכבה, כמפורט על פני האירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן. העבירות בוצעו על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת מנהלת קשר עם אחר, ורצונו לשלוט בה – לרבות באמצעות דרישה כוחנית לעיין בתכתובת בטלפון הנייד שלה. הנאשם לא הסתפק בפגיעה בפרטיותה של המתלוננת ואף הטיח את הטלפון הנייד ברצפה וניפץ אותו, ואף חזר על מעשיו פעם נוספת לאחר שהמתלוננת נאלצה לרכוש טלפון חדש.
15. את מעשיו ביצע הנאשם משך כשלושה שבועות, בתקופה רגישה ומטלטלת עבור המתלוננת, עת נאלצה להיתפנות מביתה עם ילדיה הקטינים, כשברקע מלחמת "חרבות ברזל". בהעדר מקום

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

מגורים קבוע תלתה המתלוננת תקוותה בנאשם ועברה להתגורר עמו, אך נאלצה באישון לילה, בליווי ילדיה הקטינים, לתור אחר מקום חלופי ללון בו עקב מעשיו הקשים של הנאשם כלפיה.

16. מדיניות הענישה הנוהגת: מנעד הענישה בעבירות אלימות במשפחה רחב ומשתנה בהתאם לנסיבות של כל מקרה ומקרה. הצדדים הציגו פסיקה מטעמם לתמיכה במתחמי הענישה להם עתרו. מצאתי להתייחס לפסקי הדין הרלוונטיים ולפסיקה נוספת.

רע"פ 643/24 **חודס נ' מדינת ישראל** (29.1.2024) נדחתה בקשת רשות ערעור אשר הגיש המבקש אשר הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ותקיפה סתם כלפי בת זוג בכך שבשני אירועים שונים תקף את המתלוננת במכת אגרוף בפניה, משך בשערות ראשה והכה אותה באגרופים. **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10 עד 24 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית, והשית על המבקש, בעל עבר פלילי, אשר שלל נזקקות טיפולית ונטל אחריות חלקית על מעשיו, 11 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס בסך 1,000 ₪ ופיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וקבע כי המקרה דנא לא מצדיק העדפת שיקולי שיקום. בית המשפט העליון קבע כי שיקולי השיקום נלקחו בחשבון בערכאות הקודמות ואין מדובר במקרה חריג ונדיר המצריך מתן רשות ערעור ביגלגול שלישי.

במסגרת רע"פ 6979/22 **דודקה נ' מדינת ישראל** (30.10.2022) נדחתה בקשת רשות ערעור אשר הגיש המבקש שהורשע בעבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ותקיפה סתם כלפי בת זוג בכך שמשך בשערות ראשה של המתלוננת, דחף אותה וכיבה על צווארה סיגריה, סטר לה בפניה, והטיח את ראשה בדלת. למחרת איים עליה כי ירצח אותה, וכשבוע לפני כן, עת שכלבתה של המתלוננת הקיאה, דחף ראשה לקיאה, משך בשערות ראשה וצעק עליה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 30 חודשי מאסר בפועל. על המבקש, נעדר עבר פלילי שהתקשה לקחת אחריות על האירועים, הושתו 13 חודשי מאסר בפועל מאסר מותנה ופיצוי בסך 5,000 ₪ למתלוננת. המבקש ביקש לחזור בו מהודאתו ובית המשפט המחוזי דחה את ערעורו. בית המשפט העליון קבע כי "המבקש תקף את המתלוננת באופן אלים ומשפיל... ויש למצות עימו את הדין".

במסגרת רע"פ 2486/19 **נאטור נ' מדינת ישראל** (11.4.2019) נדחתה בקשת המבקש אשר הורשע בבית משפט שלום בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בן זוג; תקיפה כלפי בן זוג; ואיומים בכך שתקף את בת זוגו בארבע הזדמנויות שונות - היכה אותה, סטר לה, בעט בה, משך בשערה וחנק אותה באמצעות כבל חשמל ואיים להרוג אותה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם אשר עבר הליך שיקום, 6

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, צו מבחן למשך שנה, קנס בסך 1,500 ₪ ומאסר מותנה. ערעור המדינה על קולת העונש אשר הוגש לבית המשפט המחוזי התקבל - צו המבחן בוטל, ועל המבקש נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. המבקש טען כי שגה בית המשפט המחוזי שהטיל עליו מאסר בפועל נוכח "שיקומו החריג". בית המשפט העליון דחה הבקשה וקבע כי: "לא זו בלבד שהעונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת – הוא אף מקל עמו. תקיפותיו הברוטליות של המבקש את בת זוגו, תוך שהוא גורם לה נזקים וחבלות, מצדיקות עונש מאסר בפועל ההולם את חומרת מעשיו".

■ במסגרת רע"פ 5431/15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (24.8.2015) הורשע המבקש בעבירות של תקיפה סתם- בת זוג בנסיבות מחמירות, הפרת הוראה חוקית ואיומים (2 עבירות) בכך שאיים על המתלוננת, טרק את דלת ארון מטבח על אצבעה, והגיע אל פתח הבית למרות שניתן לו צו האוסר עליו לעשות זאת. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין חודש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט חרג מהמתחם משיקולי שיקום והשית על המבקש מאסר מותנה, פיצוי כספי בסך 5,000 ₪, התחייבות להימנע מעבירה בסך 5,000 ₪, וצו מבחן למשך 12 חודשים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וקבע כי: "בית המשפט העליון קבע כי המבקש לא הצביע על טעמים שיקומיים מיוחדים המצדיקים הימנעות מהרשתתו".

■ במסגרת ע"פ (י-ם) 881-09-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.6.2018) הורשע המשיב בעבירות של תקיפת בת זוג, העלבת עובד ציבור, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, ובאיומים בכך שסטר לאשתו בעינה השמאלית והיכה אותה באגרוף בעינה הימנית וגרם לה לחבלות, ואיים עליה כי יפגע בבת שלה. באירוע אחר, בעודה בהריון, אחז בפניה, דחף אותה וניפץ בקבוק זכוכית על הרצפה, ובחקירתו במשטרה צעק וקילל את השוטר. בבית משפט השלום נקבע מתחם הנע בין מאסר קצר שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קמא ביטל הרשעתו של המשיב שהינו עובד ציבור, והשית עליו צו של"צ בהיקף של 350 שעות, התחייבות להימנע מעבירה בסך 5,000 ₪ ופיצוי לאשתו במתנה או תשורה בשווי 1,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחליט להרשיע את המשיב, אך קבע כי אין מקום להתערב ברכיבי הענישה נוכח השיקום שעבר המשיב, אך הוסיף לרכיבי הענישה מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנה.

■ במסגרת ת"פ (ק"ג) 14395-12-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.7.2020) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בת זוג, איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בכך שצעק, איים,

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

אחז בשערות ראשה של המתלוננת ומשך אותה, נשך אותה בשפתייה, חטף מידה את מכשיר הנייד שלה, היכה בגבה עם מערוך, סטר לה, דחף אצבעותיו לעיניה, גרם לה לחבלות, סרב לפתוח לשוטר את הדלת. בתיק שצורף, הורשע הנאשם בעבירה של היזק לרכוש במזיד בכך שזרק חפץ לעבר מראה של רכב וניפץ אותה. בתיק העיקרי נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשים שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל. בתיק שצורף נקבע מתחם ענישה הנע ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. לאור הליך שיקום שעבר הנאשם, בית המשפט סטה ממתחם הענישה והשית על הנאשם צו שלי"צ בהיקף של 300 שעות, צו מבחן למשך 12 חודשים, מאסר מותנה, ופיצוי בסך 1,500 ₪ למתלוננת בתיק שצורף (היזק לרכוש במזיד).

■ במסגרת ת"פ (ק"ג) 3207-07-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.12.2017) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש-בת זוג ואיומים בכך שתפס את המתלוננת בבגדיה, חבט כמה מכות אגרוף בראשה, סטר לה, נעל את דלת הדירה ואיים עליה. למתלוננת נגרמו חבלות. נקבע מתחם ענישה הנע בין 3 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, שעבר הליך שיקומי ומצבו הבריאותי אינו מאפשר לו ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, הושתו צו מבחן למשך שנה, מאסרים מותנים, פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלוננת, קנס בסך 1,500 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה בסך 7,500 ₪.

■ במסגרת ת"פ (ק"ג) 15176-01-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.4.2015) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלת השל ממש-בת זוג, תקיפת בת זוג ואיומים בכך שסטר למתלוננת בחוזקה על פניה וגרם לה לחבלה, איים על חייה, ירק על פניה, הוריד את תחתוניו (בנוכחות בתם הקטינה) וקילל. נקבע מתחם ענישה הנע בין 2 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, אשר עבר הליך טיפולי משמעותי, בעל עבר פלילי שהתיישן, הושתו צו שלי"צ בהיקף של 250 שעות, צו מבחן למשך שנה, מאסרים מותנים, התחייבות להימנע מעבירה בסך של 2,000 ₪ ופיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת.

■ במסגרת ת"פ (ק"ג) 44971-12-11 **מדינת ישראל נ' אברמוב** (29.9.2014) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש – בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים בכך שפתח את דלת הרכב ודחף את בת זוגו מחוץ לרכב. בעודה שכובה על הכביש, השליך הנאשם את תיקה, הטלפון הנייד שלה נשבר ונגרמו לה חבלות, שבוע לפני כן איים על חייה ועל משפחתה ושלח לה מסרון מאיים. נקבע מתחם ענישה הנע בין חודשיים ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, הושת צו שלי"צ בהיקף של 400 שעות, מאסרים מותנים, התחייבות להימנע מעבירה בסך 2,000 ₪ ופיצוי בסך 500 ₪ למתלוננת.

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

■ במסגרת רע"פ 8576/22 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.2022) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורש בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג והפרת הוראה חוקית בכך שהכה את בת זוגו בפניה, צבט אותה, ירק עליה ואיים שיהרוג אותה לאחר שניתן לו צו שיפוטי האוסר עליו להטרדה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים כך ש – 4 חודשים ירוצו במצטבר. רכיב המאסר בפועל שהושת על המבקש עמד על 13 חודשים. המדינה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי, שהתקבל ושם נקבע מתחם ענישה הנע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, לאחר שעמד על חומרת מעשי המבקש. בית המשפט המחוזי השית על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל והותיר את יתר רכיבי הענישה על כנם כך שבמצטבר ירצה המבקש 22 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על המבקש הוא על הצד המקל ודחה את הבקשה.

■ במסגרת רע"פ 8926/21 דוקרקר נ' מדינת ישראל (29.12.2024) נדונה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בביצוע עבירות של תקיפה סתם – בן זוג ואיומים בכך שהכה את בת זוגו דאז באגרופים, סטירות ובעיטות וכן איים עליה במספר הזדמנויות שונות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר, ולאחר שנתן דעתו לעברו הפלילי של המשיב, להודייתו ונטילת האחריות על מעשיו, התקופה הממושכת בה שהה במעצר מאחורי סורג ובריח ולאחר מכן במעצר בפיקוח אלקטרוני, להיותה של מערכת היחסים בין בני הזוג "מורכבת" בה "רב הנסתר על הנגלה בכל הקשור למערכת היחסים" השית עליו מאסר בן חודשיים וחצי, מאסר מותנה, ופיצוי בסך 5,000 שקלים. המדינה ערערה על גזר הדיון, וערעורה התקבל, עונשו של המבקש הועמד על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ורכיב הפיצוי הוכפל ל-10,000 שקלים. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם הענישה הראוי במקרה זה צריך להתחיל מ – 12 חודשי מאסר בפועל.

17. אשר על כן, נוכח מידת הפגיעה בערכים המגונים, נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם ביחס לכל העבירות אותן ביצע הנאשם נע בין 12 חודשי מאסר, ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם

18. על פי סעיף 40 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום הנאשם. זאת, אם הנאשם השתקם, או יש סיכוי של ממש שהוא ישתקם.

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

במסגרת ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018) קבע בית המשפט העליון כי את התשתית העובדתית להוכחת סיכויי השיקום ניתן לגבש באמצעים ראייתיים שונים, ובראשם תסקיר שירות המבחן; בית המשפט קבע, ביחס לשיקולים המנחים בהערכת שיקומו של הנאשם, בין היתר, כך:

"...בקווים כלליים ניתן להצביע על כך שהפעלת הסמכות בסעיף 40 אינה מוגבלת לעבירות קלות בלבד (ראו למשל: ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.4.2015) (להלן: ע"פ 779/15); ע"פ 3381/16 אלקרינאוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.7.2016) (להלן: עניין אלקרינאוי); ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.9.2017) (להלן: עניין סלב); ע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר [פורסם בנבו] (3.10.2017) (להלן: עניין שנהר)). במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכויי השיקום במסגרת סעיף 40 לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה (ע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (20.6.2013); ע"פ 779/15, בפסקה 11; עניין אלקרינאוי, בפסקה 12; עניין סלב, בפסקאות 16-17; עניין שנהר, בפסקה 24).

חשוב להבהיר: אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים, והתקיימותו של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום. טעם עיקרי לכך הוא שחלק מהשיקולים שהוזכרו לעיל מובאים ברגיל בחשבון במסגרת קביעת העונש בתוך המתחם (ראו: סעיף 40א לחוק העונשין). עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40א. דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי (עניין סלב, בפסקה 16)".

19. במקרה דנא, שוכנעתי כי הנאשם – השתקם, או למצער קיים סיכוי של ממש כי ישתקם ועל כן ראוי להשית עליו עונש החורג לקולא ממתחם הענישה שנקבע לעיל.

20. הנאשם ללא כל עבר פלילי, כבן 40, גרוש ואב לשני ילדים קטינים.

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

21. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם שולב בטיפול אינטנסיבי במסגרת "בית נועם", המיועדת לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגם, אותו סיים בהצלחה ואף עם אות הצטיינות. הנאשם שולב בהליך קבוצתי המשכי אשר התקיים בשירות המבחן. למפגשים הגיע בקביעות, גילה קשב, אכפתיות יכולת שיקוף והעמקה, ותרם לשימור הישגיו בקבוצה כמו גם לשאר חבריה. במקביל ומיוזמתו פנה הנאשם לטיפול פרטי אותו מימן מכספו. מאז ועד היום לא נפתחו נגד הנאשם תיקים פליליים נוספים, והוא מקפיד לשמור על אורח חיים נורמטיבי ויציב, הנאשם משמש כמנהל בית מלון ובית קפה בבעלות משפחתו.

22. כך תסקיר שירות המבחן:

"לאורך תקופת ההיכרות עם רן, הוא נטל אחריות מלאה על התנהגותו ומעשיו וביטא צער רב על המצב אליו הגיע ועל הפגיעה בה (במתלוננת – ג.א.). הוא הצליח להתחבר לחומרת התנהלותו ולתחושת איבוד השליטה בה היה מצוי באותה התקופה ואף הודה כי מעצרו בגין העבירות קטע את האירועים המתגלגלים ואפשר לו להשתלב בטיפול שהיה, ועדיין, משמעותי במיוחד עבורו".

...

"התרשמנו מאדם ללא מעורבות פלילית קודמת, בעל אינטליגנציה ויכולות וורבליות וחברתיות גבוהות, שגדל במשפחה נורמטיבית ומיטיבה, המהווה לאורך השנים ועד היום בעבורו מערכת תמיכה ניכרת. מדובר במי שלאורך שנות חייו, ניהל אורח חיים יציב, מקדם ויצרני, במגוון המישורים והמסגרות, תוך שאפתנות, הישגיות וגילוי אחריות ורצינות לתפקידיו השונים, ובפרט לתפקודו כאב בעבור ילדיו וגילוי אכפתיות כלפיהם."

23. ביחס למסוכנות הנשקפת מן הנאשם, הבהיר התסקיר כי לאור התהליכים שעבר הנאשם הסיכון להישנות התנהגות בעלת אופי אלים כלפי המתלוננת וכלפי בת זוג במערכות זוגיות עתידיות הצטמצם משמעותית.

שירות המבחן אף עמד בקשר עם המתלוננת בתיק, אשר כיום מתגוררת בריחוק מהנאשם, ואין ביניהם קשר. המתלוננת לא בטאה חשש מפני הנאשם וכן הבהירה כי אין לה כוונות לשוב למערכת יחסים עמו.

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

24. הנה כי כן, נראה כי העבירות מושא כתב האישום, על אף שנפרשו על פני תקופה, היוו אירוע חריג בנוף חייו של הנאשם, וכי מאז מעצרו, והטלטול שחוה כתוצאה מכך ומהתנהלות ההליך המשפטי נגדו, הסיק את המסקנות והתובנות הראויות, ואף רכש כלים להתמודדות עם סיטואציות דומות בעתיד.

גם בעדותו לעונש בבית המשפט הביע הנאשם דברי חרטה כנים וצער בגין מעשיו. כמו כן הביע שאיפותיו לעתיד ורצונו לדאוג לילדיו.

העונש המתאים לנאשם

25. הגם שקבעתי כי יש מקום לסטות לקולא ממתחם הענישה, לא ניתן להתעלם מחומרתן ונפיצותן של עבירות האלימות במשפחה. בית המשפט העליון התריע על הצורך בהחמרת הענישה על מנת למגר תופעה פסולה ומכוערת זו. ראו למשל את ע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (11.10.2007):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים פחדים ואימה. הבושה והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים ממד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. **נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם לחומרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה**".²

26. הנה כי כן, נפיצותן של עבירות האלימות במשפחה הולכת וגוברת, והדברים שנאמרו בעניין פלוני הנ"ל, תקפים ורלוונטיים למרבה הצער ואף ביתר שאת בשנת 2025. מדובר בתופעה המהווה מכת מדינה ממש, ואם נתייחס לכמות כתבי האישום המוגשים בעבירות דומות בבית המשפט באילת, אזי ניתן לומר כי מדובר ב"מכת עיר".

² ההדגשות במסמך הן שלי ואינן במקור - ג.א.

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

27. בצדק טענה המאשימה כי על אף חשיבותם של שיקולי שיקום, ומעמדם המיוחד כפי שניתן להם על ידי המחוקק, הרי שאותם שיקולים אינם חזות הכל, ויש לאזנם במקרים המתאימים גם באמצעות שיקולי ענישה אחרים, כגון הרתעת היחיד והרבים, עיקרון הגמול וההגנה על שלום הציבור. אין להשלים עם התופעה המתמשכת של פגיעה בכבודן ושלמות גופן של נשים בתוך התא הזוגי והמשפחתי.

28. ודוק: הנאשם אמנם עבר כברת דרך משמעותית בהליך הטיפולי, אולם נוכח נתוניו המשפחתיים ואורח חייו הנורמטיבי, ניתן היה לצפות כי ימנע מראש מנקיטת אלימות מילולית ואיומים כל כך בוטים כלפי בת זוגו, בתקיפתה, בביזויה ובפגיעה ברכושה - על אף תחושותיו הקשות כלפיה. טענת ההגנה לפיה מדובר ב"כלב נובח לא נושך" (- כך לדבריה) נדחית בשתי ידיים. הנאשם איים על המתלוננת ולא הסתפק בכך; הנאשם נקט באלימות פיזית, לרבות דחיפות, נשיכה, יריקות, מכות אגרופ, צליפה בגופה של המתלוננת באמצעות מכנסיו. המתלוננת אף נחבלה. הנאשם שבר פעם אחר פעם את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת בהתקפות זעם וקנאה, פגע במערכת המולטימדיה ברכבה, ואף נטל ממנה את מפתחות דירתה בהותירה חסרת אונים אל מול ילדיה הקטינים.

29. בנסיבות אלה, גם בהינתן ההליך השיקומי אותו עבר הנאשם, לא ניתן להימנע מהשתת ענישה משמעותית ומרתיעה. ברי כי אלמלא ההליך המשמעותי אותו עבר הנאשם, העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי קודם וכן הודייתו במיוחס לו, תוך נטילת אחריות על מעשיו, הרי שהיה נדון לריצוי מאסר של ממש מאחורי סורג ובריח, בגבולות המתחם שנקבע.

30. בגוזרי את עונשו של הנאשם, לא נעלמה מעיני העובדה כי הנאשם היה נתון במעצר משך כחודשיים, ובהמשך אף שהה תקופה משמעותית בתנאים מגבילים.

31. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר** - מאסר למשך 9 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות במסגרת דואר דוורים אילת, בהתאם לאמור בחוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות. תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 29.10.2025.

הנאשם מוזהר כי עליו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השירות והנחיות החוק. אי עמידה בתנאי עבודות השירות או חריגה מהכללים, יש בהם כדי להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך זו ונשיאת יתרת העונש תחת מאסר בפועל.

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

- ב. **צו מבחן** - בהסכמת הנאשם ניתן בזה צו מבחן לתקופה של 6 חודשים, במהלכו ימשיך הנאשם בהשתלבותו בהליך הטיפול הקבוצתי. הבהרתי לנאשם כי עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן, הכל על פי הנחיות שירות המבחן. עוד מובהר לנאשם בזאת כי באם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש.
- ג. **מאסר על תנאי** - מאסר למשך 8 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירות אלימות כלפי בת זוג במשך 3 שנים.
- ד. **מאסר על תנאי** - מאסר למשך 4 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירות של איומים או היזק לרכוש במזיד במשך 3 שנים.
- ה. **התחייבות** - הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות, לרבות איומים משך 3 שנים מהיום - התחייבות הנאשם נרשמה בפני.
- ו. **פיצוי** - הנאשם ישלם למתלוננת (ע"ת 2) פיצוי בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים ורציפים כאשר התשלום הראשון ישולם עד ולא יאוחר מיום 15.10.25 וכל 10 לחודש שלאחר מכן.

המאשימה תעביר למזכירות טופס פרטי ניזוק בתוך 21 ימים.

מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.
פיקדונות - ככל שהופקדו בתיק זה ובתיקי המעצר הקשורים יושבו לידי הנאשם בהעדר מניעה חוקית לכך.

גזר הדין יועבר לעיונו של הממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

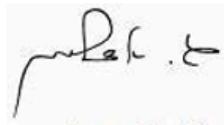
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ו, 30 ספטמבר 2025, בנוכחות הצדדים.

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11611-02-24 מדינת ישראל נ' ברנס

גיל אדלמן, שופט